

SZÉKELYFÖLD

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HIRLAP.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, egyes szám ára 6 kr.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
IFJABB DOBAY JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZABÓ ALBERT KÖNYVNYOMDÁJA K.-VÁSÁRHELYT-T.
Hirdetések díjszabály szerint. Nyitltér sora 10 kr.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Tűzoltóink ünnepe.

Mióta hazánk egy-egy virágzó városát semmisítette meg a tűzvész: a tűzoltó intézmény napról-napra nyer fontosságban. Már a kormány is kezd foglalkozni vele, mint olyan kérdéssel, mely vagyon biztonság szempontjából felettébb szükséges s talán nincs messze az idő, midőn a kormány nemcsak hivatalos támogatásban, hanem anyagi segélyben is részesíteni fogja a tűzoltó-egyesületeket.

Egyelőre azonban az erkölcsi támogatás is sokat ér, hisz nagy részben ennek köszönhető, hogy ma már alig van valamire való község, hol önkéntes tűzoltó-egyesület ne volna, de hol ez nincs is, vannak tűzoltó szerek, mivel ezeket a kormány rendelet parancsolja.

Mivel az állam nincs még azon helyzetben, hogy polgárai vagyonát a tűzvész ellen védelmezze, ráparancsol a polgárookra, hogy védelmezzék maguk vagyonukat s szereljék fel magukat tűzoltói szerekkel. De a társadalomból kívánnak egyesek, kik önként, dítalanul vállalkoznak e nemes emberbaráti kötelesség teljesítésére.

Igy alakulnak az önkéntes tűzoltó-egyesületek.

S ha van valahol e világon ilyen együletre szükség, nálunk van.

Ez a város az ő példátlan zsufolt építkezésével, faanyagból készült házaival, gazdasági épületeivel soha sem lehet elég készen a védelemre. Itt tehát az önk. tűzoltó-egylet élete, fejlődése úgy szólván olyan közügy, mely iránt mindenki egytormán érdeklődik. Innen magyarázható meg, hogy egy magán egyesület zászlószentelési ünnepélyét az egész város magáévá tette s közös erővel s közös lelkesültséggel oly fényesen ülte meg, minőre példa nincs.

Mi részünkről szívünkkel óhajtjuk, hogy az egyesület az új lobogó alatt gyarapodjék.

Tűzoltók zászlószentelése.

Kézdi-Vásárhely, 1893. szept. 18-án.

A kézdívásárhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület új zászlóját fényes ünnepségek között szentelte fel. Az érdekes program különböző pontja több, mint 24 teljes órát vett igénybe s minden óra minden percze nyújtott bőven oly látni valókat, miket ritkán lehet látni kis városban. Mi az események egymás utánját követve, a kimagaslóbb pontokról következő leírást adhatunk:

Fogadtatás.

Szeptember 16-án, mely napon az esti vonattal a vendégek megérkeztek, már reggel a egész vá-

ros lobogó diszt öltött. Az a tenger zászló, melyet a város közönsége a vasut megnyitására s a miniszter járásra készítettett volt, mind elő került, hogy az utcáknak, tereknek ünnepies színt adjanak.

Az este 7 óra 26 perczkor érkező vonathoz a tűzoltó-egyesület teljes számban vonult ki s ezen kívül a hatósági személyek és tengeri nép foglalta el a fáklyákkal kivilágított perrott s az indóház környékét. A vonat a tűzoltó egyesület Rákóczy indulója s a közönség riadó éljenzése között rohogott be, magával hozva a sepsi-szentgyörgyi, brassói és székelyudvarhelyi társ-egyesületek küldöttségeit. A vendégek, a háromszéki tűzoltó szövetség elnöke, hatolykai Potsa József főispán ur vezetése alatt léptek ki a koupékból s mindnyájan dísz egyenruhában igazán fényes és megkapó látványt nyújtottak. A kézdívásárhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület részéről Kovács Dániel tűzoltó főparancsnok fogadta a vendégeket meleg szívből fakadó szavakkal ecsetelvén azon örömet, mely az egyesületet úgy az ünnepség, mint a vendégek érkezete felett eltölti, mire Potsa József főispán ur válaszlát azon lelkes szavakkal, melyek mindig meg szokták találni az egyenes utat a szívekhez, mert szívből szoktak jöni.

A hivatalos fogadtatás ezzel véget ért, következett a bevonulás, mely rendkívül fényes, impozáns képet nyújtott. Hosszu kocsisor vitte be a vendégeket a fellobogózott s feldíszített városba s merre a menet elvonult, mindenütt felhangzott az éljenzés és örömszaj, jelezvén, hogy Kézdi-Vásárhelyt a tűzoltóság a legnépszerűbb s általánosan kedvelt intézmény. Általában a fogadtatás és bevonulás fényesen igazolta azt, hogy Kézdi-Vásárhely mint tösgyökeres székely város jól tudja gyakorolni a vendégszeretetet s hogy kis városok között kevés van olyan, mely olyan jól tudja megünnepelni azokat, kiket szeret.

Ezen napon több helyen ismerkedési estély volt, melyek bő alkalmat nyújtottak a bajtársi szeretet és testvériség megnyilatkozására.

Fáklyás zene.

Este 8 órakor fáklyás zenével tisztelték meg Nagy Ferenczné Csizsár Sára urnőt, a zászlóanyát, némi viszonzásul azon áldozatkészségért, melylyel az egyesület iránt viseltetett. E nemes szívű urnő készítette az egyesület számára azt a fényes zászlót s még ezenfelül bökéssel hozta meg mind amaz áldozatokat, mik egy ilyen ünnepélyvel együtt járnak. Nem nagyon illik szép, humanus dolgokat beszélve, az anyagiakról szólni, de a numerusok

A bosszu-állás ád kis gyönyörűséget,
De nemád a szívnek soha csendességét.

S azzal, mint a ki nagyon jól végezte dolgát, lefeküdt, s aludt másnapig boldog álmokat.

Egyszer aztán Sára asszony is elment a minden élok útján abba a jobb hazába, hol nincsen bosszuság és a hol a régi naptárakból nem recitálnak „jeles mondás”-okat az ember fölébe.

Elek bátyánk szép temetést, s gazdag tort rendezett az elhunyt végtisztessége napján. És mikor a gyászlakoma alatt a keserves rokonság zokogva igyekezett vigasztalni a bánatos férjét, a jelen voltak nagy megbotránkozására egy kacskaringós kádencia tört ki belőle:

Megunt hitvestársát vigan temethette,
A ki legelőször a tort elkezdte.

Azt hitték megbolondult a nagy bánat miatt. Pedig, csak a szokás hatalma alól nem birt menekülni.

Végre neki is ütött az utolsó óra. Itt kellett hagyni a szép világot s annak kalendáriumait. Hanem a föld minden kincsért sem cselekedte volna ezt egy végső „jeles mondás” nélkül.

Mikor már érzé, hogy szempilláira kezdenek nehezni a kaszás ur fagyos ujjai, busan tekintett Szárca Józsiára, egyetlen igaz barátjára, ki beteg-ágya mellett lankadatlanul virasztott, s elhalóban suttogá feleje:

Közös kincse nélkül be könnyen el lehet,
A ki egy jó lelkű barátára szert tehet.

S azzal befelé fordult ágyában, s meghalt.
(Vége.)

A „Székelyföld” tárczája.

Egy ritka ember.

(Életrajz.)

Írta: Barthalis János.

(Folytatás.)

A lapok ugyan megjöttek, de bizony azonban — a szerkesztő privát értesítése szerint — sem a nagy halottól, sem pedig a véres hadjárattól nem volt szó, mivelhogy nem is lehetett olyan tengeri sok év lepörgése után.

Elek ur savanyu képet vágott a felsüléshez, de a másik perczben már elsütötte a vigasztaló kádenciát:

Dolgában az ember keveset hibázna,
Ha, míg hozzá nem fog, mindent jól megrázna.

A fenti esemény után egyidőre felhagyott az ócska kalendáriumok tanulmányozásával. Társaságokba kezdett járni. Különösen a vidám férfi kompániákat kereste, hol is a bor mellett olyan jól lehetett politizálni.

Felésege utoljára megszokta férjének számtalan kirándulását, honnan mindig totaliter berugva dülöngött otthonába, — s egy alkalommal rá főrdült nagy mérgesen:

— Te, jó madár! Ha még egyszer ilyen disznó állapotban jössz haza, hát majd meglátod, hogy mit vágok a kalendáriumi bölcseségtől megbomlott fejedhez, te, részeg fráter! — Szégyeld magadat.

Az avas naptárak hü tisztelője erre az alka-

lomra is tudott egy „jeles mondás”-t. Ki is rukkolt vele:

Minden ember szemes a mások bűnébe,
De nem szeret nyulni a maga keblébe.

(Történetesen Sári asszony sem utálta a bort.) A haragos némbor elnyelte a durva sértést, s más oldalról igyekezett megtámadni a rímek lo vagját. Majd nem bír megfelelni arra, s akkor jaj neki. Tovább pörölt.

— Igen ám, de az még nem minden, hogy korhely magaviseleted már az egész helységnek feltűnt, hanem még azt is beszélik, hogy hűtlen vagy egy kicsikét. (Nem volt igaz abból egy fia szó sem.) No, erre felelj nekem, ha van rá valami füstös kádenciaid.

Persze hogy volt. Akár több is.

Családr, o világnak, s hazug ítélte,
Jobb bizonyás annál lelke ismerete.

— No, megállj, te, lelkiismeret, rivalt erre a felbőszült asszony, — majd szembe nézek veled, csak ne férjen bőrébe a gazdád.

A haragos nő bosszúja pedig nem sokáig váratt magára. Még az napon olyan áldott állapotban jött haza Elek ur, hogy az éppen lemenő napot is boroskulacsnak nézte.

Sári asszony várt rá. Egy vödör hideg víz volt a kezében, s amint a mit sem sejtő gazda belépett a portára, zuh! úgy nyakon öntötte azzal, hogy csuron egy víz lett tőle.

De a kádenciai barátját a kellemetlen fogadtatás sem hozta ki rendes flegmájából. Szép csendesen lerázta ruhájáról a vizet, s megfenygette tréfásan a duzzogó élettársát, s akkor aztán ilyen alakban vonatkozott jelen siralmas állapotára:

állapítják meg az áldozatok nagyságát. Ha tehát elmondjuk, hogy a nemes szívű zászlóánya több mint ezer forintot áldozott az ünnepségre, bizonyára mindenki természetesen fogja találni, ha mi a legteljesebb elismeréssel emlékezünk meg ritka szép cselekedetéről. A féklýs menet szóno-ka dr. Balogh Vendel tiszteletbeli tüzeltő alpa-rancsnok volt, ki igazán szép szavakban méltá-nyolta a zászlóánya áldozatkészességét s ecsetelte azon mély hálát, melyet az egyesület vele szem-ben érez. A zászlóánya meghatottan mondott kö-szönetet s ezzel a mai ünnepség végét ért.

Diszgyakorlatok.

Szeptember 17-én az ünnepség valódi napjának első s igen érdekes eseménye tüzeltőink diszgya-korlata volt. Bizonyára igen sokan vannak a vá-roson, kik tüzeltőink gyakorlatait még sohasem látták s így nem lehet fogalmuk azon igazán meg-lepő ügyességről, melylyel a különböz, nem csak nehéz, de veszélyes gyakorlatokat végzik. Minket igazán meglepett a látott eredmény s azt hisszük, hogy vendégeink is osztottak ebben.

A gyakorlatok reggel 8 órakor kezdődtek a tüzeltő zászlóháznál s végig nézték főispán ur vezetése alatt az összes vendégek s ezen kívül nagy számú közönség. A gyakorlat első részét a három emeletnyi magas torony megmászása ké-peze. Nagy fűgességgel s biztossággal mászták meg tüzeltőink a tornyot s a szédítő magasság-ban csupán egy vaskompon csigva oly gyorsan és biztosan teljesítették a vezényszóra a tüzeltési műveleteket, hogy bármely fővárosi gyakorlott tüzeltőnek is dicséretre vált volna. Hasonló precízis volt a gyors lecsúszás a 3-ik emeletről kötélén.

Hajmeresztő látvány volt a 2-ik emeletről való leugrás. Az alul kifeszített mentő-ponyvát annyi kéz fogta erősen, mennyi csak odátért s ekkor a tüzeltők a két emeletnyi magasságból egymás után ugráltak le. Az ugrások mind szabályosan, vízszintes testtel történtek s a közönség, mely egyelőre borzalommal nézte a merész mutatvá-nyokat, látva, hogy baj nem esik, nagy gyönyör-űséggel nézte az egymásután lepotyogó alakokat. Kevésbé látványos, de mindenesetre hasznosabb mutatvány volt a tűzi feeskendőkkel való gyakor-lat. Elismert igazság az, hogy a tüzeltés sikerének első feltétele a gyors megjelénés, a gyors felsze-relés s elegendő víz a vész első pillanataiban. Örömtünkre szolgált látni, hogy a mi tüzeltőink két perc alatt már teljesen felszerelve, vizsugarat voltak képesek bocsátani a szomszédépületekre s nemesak a tüzeltők, teljesítették rendkívül ügye-sen a szolgálatot, de a feeskendők is pompásan be-váltak. S hogy a fényesebb, merészebb mutatvá-nyok, mint egy diszgyakorlat kiegészítő részei, elismerésünket érdemelték is, a feeskendőgyakor-lat egészen megnyugtató. A gyakorlatokat dr. Balogh Vendel tüzeltő t. alp. vezényelte nagy ügyességgel. A tüzeltők közül kitűntek: ifj. Czim-balmos Ferencz, Nagy József, Belezna Gyula, Farkas Miklós, Györfi Lajos.

A gyakorlatok általában fényesen sikerültek s ugy a közönség, mint a vendégek legteljesebb el-ismerését érdemelték ki.

Istentisztelet és felvonulás.

Délelőtt 9 óra után megharsantak ismét a tüz-eltő trombiták, gyülekezésre híván a közönséget. A piac, hol az ünnepség lefolyandó volt, ren-dkívül élénk képet nyújtott. A házakon lobogó zászlók, a hullámzó embertömeg, a sok fényes egyenruha, a folyton robogó kocsik, mik a fehér ruhás koszos leányokat szállították a zászló-anya lakására, együtt és összesen egy mosolygó derűs képet nyújtottak, mely szemnek és szíve-nek egyforma gyönyörűséget nyújtott. Fél tíz óra tájban egy küldöttség vonult le a zászlóanyához Kovács Dániel főparancsnok vezetése alatt, hogy öt és a koszoruleányokat felkérje, hogy a r. kath. templomban tartandó istentiszteleten részt ve-gyenek. A küldöttség ezuttal egy gyönyörű virág csokorral lepte meg a zászlóanyát. Nehány per-cz múlva tarack durrogás és a tüzeltő zenekar in-dulója jelezte, hogy a menet közeledik s nemsokára az egész csapat kibontakozott s tanuja levén egy olyan jelenetnek, mely festői szempontból bizo-nyára az egész ünnepély legérdekesebb pontja volt.

A menetet a zászlóánya s gyermekei nyitották meg a főparancsnok által vezetve s utána jött 38 fehérbe öltözött koszos leány egy-egy ifjú által vezetve. A sok csinos ifjú leány felvonu-lása igazán gyönyörű képet nyújtott. A koszos leányok és vőfélyek névsorát ide iktatjuk:

Ambrus Róza, Baka Ida, Binder Teréz, Csekme Iona, Csizsár Vilma, Dávid Mari, Fejér Vilma, Gyürky M. tild, Jakab Karolin, Jancsó Amál, Jancsó Ida (K.-é), Jancsó Ida (L.-é), Jancsó Irén, Klünglein Rebi, Komáromi Anna, Kovács Amál, Kovács Teréz, Kovács Anna, Kozma Iona, Mol-nár Mariska, Nagy Ida (L.-é), Nagy Irma, Nagy Róza, Nagy Vilma, Novák Róza, Pongrácz Mari, Schmelka Karolin, Szabó Teréz, Szöcs Etelka, Szöcs Róza (L.-é), Szöcs Róza (M.-é), Szöcs Lina, Tóth Ilka, Török Aida, Török Anna, Varga Mari,

Vertán Mari, Winternitz Matild. Vőfélyek: Dávid János, Varga Vilmos, Tóth Gyula, Jancsó József, Zsigmond Gergely, Szentkocs Jenő, Vajna Zoltán, Nagy László, Zárug Géza, Nagy János, Pásztohi Sándor, Balogh János, Turóczi Kálmán, Zömei József, Marci Ferencz, Jancsó István, Bányai Lajos, Baló Ödön, Kuntz Gyula, Lakaios Kálmán, Török Andor, Török Pál, Török János, ifj. Szabó Gyula, Winternitz Ödön, Reich Armin, Nagy E. Pál, Baka Mihály, Farkas Mik-lós, Nagy Pál ker., Zárug János, Klünglein Béla, Tóth István, Demény Géza, Hamar Zoltán, Ba-lázs Márton, Szaniszló Kálmán, Török József.

A piacon csatlakozott a menethez a tüzeltők dísz csapatát az összegyűlt fényes közönség s az így felszaporodott nagy tömeg levonult a róm. kath. templomba, hol istentisztelet tartott. Ter-mészetesen a tágas egyház ezuttal szűknek bizo-nyult a roppant embertömeg befogadására. Itt hullott le a zászlóról a lepel s itt bontakozott ki burkából a pompás kék selyem lobogó, mely hi-vatva van a tüzeltő-egyesület jövőre a megkez-dett szép uton tovább vezérelni.

Az istentisztelet 12 óra felé ért véget s azután az ünneplő közönség ismét felvonult a piacra, hol egy díszes sátor volt összeállítva, hol a zászló felszentelésének kellett megtörténni. A sátor tüzeltő jelvényekkel dusan feldíszítve pompás látványt nyújtott. A tüzeltőség gyorsan kordont vont a sátor körül s a szabad téren csak a hivatalos szem-élyek jelenhettek meg. S ezzel kezdetét vette a felszentelés ünnepies aktsa. Az ünnepség követ-kező sorrendben folyt le: a) A ref. dalkör éneke „Isten áldd meg a magyart!“ után b) Szabó Dénes szertáros átadta a zászlót a felszentelő lelkésznek. c) Bálint László főesperes-plebánus a zászlót ün-nepélyesen felszentelte, d) a ref. dalkör „Szent ima száll föl!“ éneke után e) tartott megható szép imát Székely János ev. ref. lelkész, f) a ref. dal-kör „Háromszínti zászló lobog!“ cz. hazafias dala után g) Kovács István ev. ref. lelkész tartott egy magas színvonalon álló, szép alkalmi szónoklatot. Ezután Vajna Károly egyesületi titkártömören, velősen adta elő az egyesület történetét oly ha-tással, hogy az a nagy hőség által végleg kimerült közönségnél is érdeket birt kelteni. Erre a zászló-szegek beverése következett. Szegeket vertek be a következők:

Isten nevében Bálint László főesperes. József főherceg ő fennsége nevében Kovács Dániel főp. Zászlóanya. Pótsa József főispán, a háromszéki tüzeltő szövetség nevében. R. kath. egyházközség nevében Lipták K. Csiby Tamás pap. Ev. ref. egyház nevében Székely János lelkész. Három-szék megye közönsége nevében, Tompa Miklós alispán megbízásából, Gábor Péter főszolga-bíró. Kézdí-Vásárhely város közönsége nevé-ben Bartók Károly polgármester. Kézdí-Vásárhely város képviselőtestülete nevében Bartók Ká-roly polgármester. Kézdí-Vásárhely város tanácsa nevében Varga József főjegyző. Kézdí-Vásárhely város rendőrsége nevében Dobay János rendőrka-pitány. Kovács Dániel tüzeltő főparancsnok. Kir. törvényszék nevében Ponori Sándor. Kir. hon-védség nevében, parancsnokhelyettes Gillyén Ar-pád. Kir. ügyészség nevében Solim Miklós. Kir. járásbírósg nevében Fejér Károly járásbíró. Kir. adóhivatal nevében Szabó Gyula tárnok. Kir. posta- és távirádihivatal nevében Kovács Bá-lint. Királyi közigyűrség nevében Dénes Lajos. Kézdíjárási szolgabírósg nevében Gábor Péter. Brassói tüzeltő-egylet nevében Schuster főp. S. Szentgyörgyi tüzeltő-egylet nevében Benedek János főparancsnok, Sz. udvarhelyi tüzeltő-egylet nevében Riemer Ede főparancsnok. Marosvásár-helyi tüzeltő-egylet nevében Kovács Dániel. Nagy-szebeni tüzeltő-egylet nevében Vajna Károly. Resiczai tüzeltő-egylet nevében Kovács Dániel. Kolozsvári tüzeltő-egylet nevében Farkas Miklós. R. k. gymnasium nevében Wittmann Agoston. Ügyvédi kar nevében dr. Balogh Vedel. Minorita társház nevében Hermann Irén. Polgári iskola nevében Erdélyi Károly. Községi iskolák nevében M. Székely János. Kézdí-Vásárhelyi kaszinó nevé-ben Székely lelk. elnök. R. k. egyháztanács nevé-ben Molnár F. gondnok. Ev. ref. egyháztanács Csizsár József pénztárnok. Kézdí-Vásárhelyi takar-ékpénztár nevében? Kisegítő takarékpénztár nevében? Rikánbelői 48 as honvéd-egylet nevé-ben Szász D. Kézdí-Vásárhelyi keresk. társulata nevében Szöcs József elnök. Kézdí-Vásárhelyi vadász-egylet Erdélyi Károly. Kézdí-Vásárhelyi keresk. ifjak társulata nevében Fejér Antal elnök. Kézdí-Vásárhelyi ev. ref. dalkör-nevében Makkai Dániel. Kézdí-Vásárhelyi tanítói kör Nagy Károly elnök. Első magyar ált. biztosító társaság nevében Csá-szár Lukács. Magyar-Franzia bizt. társaság nevében Frenkul Emmanuel. Triestit ált. bizt. tár-saság nevében ifj. Kupán József. Kézdí-Vásárhelyi csizmadia ipartársulat nevében Jancsó Ferencz alelnök. Kézdí-Vásárhelyi asztalos ipart. nevében Mazinger Sándor. Kézdí-Vásárhelyi mészáros ipart. nevében Kovács János bor. Kézdí-Vásárhelyi tímár ipart. nevében Jancsó Dénes. Kézdí-Vásárhelyi szabó ipart. nevében Csutak László. Kézdí-Vásár-

helyi cipész ipart. nevében Páljános Géza. Kézdí-Vásárhelyi kovács-lakatos pléhes ipart. nevében id. Mátis János. Kézdí-Vásárhelyi szűcs ipart. nevében id. Jancsó Mózes szeszgy. Kézdí-Vásárhelyi rézműves ipart. nevében Pongrácz János. Kézdí-Vásárhelyi szíjgyártó ipart. nevében Sükös Károly. Kézdí-Vásárhelyi fazekas ipart. nevében Erdő Bá-lint. Kézdí-Vásárhelyi kalapos ipart. nevében ifj. Zsigmond György. Kézdí-Vásárhelyi nőegylet nevében Székely Jánosné. Tisza Kálmánné nevében Kovács Dániel. Br. Szentkereszty Stephanie nevében Erdélyi Károly. Br. Szentkereszty Iréne nevében Nagy Károly. Kézdí-Vásárhelyi human intézetek nevében Szabó Mózsné. Özv. Csizsár Pálné az alapító nők nevében. Nagy Dénesné? Koszorus leányok nevében Török Aida. Kézdí-Vásárhely v. orsz. képviselője Molnár Józsiás. Gillyén Árpád, cs. és kir. kamarás. Ambrus Albert szeszgy. nevében Vajna Károly. Alberti Albert. Benedek István nevében Gilyén Árpád. Barthos Károly. Barcsa Miklós. Balogh János. Balogh Gyula. Ba-lázs Károly. Barabás Mihály. Dr. Báuffy Zsigmond. Bándi István. Benkő Sándor szeszgyáros. Benkő Sándor min. titkár. Benkő István. Csiby Tamás. K. Csizsár József. Csizsár Imre. Cseh Gyula. Csi-nádi Lajos. Császár Gergely. Czimbalmos Ferencz. Id. Dávid Antal. Dávid Gyula. Ifj. Dávid István. Ifj. Dézsi Bálint. Dobál Lajos. Demény Géza párt. n. Elekes Béla. Feil Ede tiszt. tagok n. Fejér An-tal. Frenkul Emmanuel. Gál István. Hajdó Ödön. Inoze István mérnök. Ifj. Jakab István. Jancsó Géza. Id. Jancsó Mózes kereskedő. Id. Jancsó Mózes szeszgyáros. Ifj. Jancsó Mózes nyomdatu-lajdonos. Jancsó Gyula kereskedő. Kókóssi Ká-roly. Kovács Lajos. Id. Kovács István. Ifj. Ko-vács István. Ifj. Kovács János gabonakereskedő. Kovács Ferencz Kovács Károly. Kovács József cipész. Kiss Lajos. Köllönte László. Köllönte Mó-zes. Id. Kupán József. Kovács Bálint. Kréniczky Károly. Máthé Albert. Magyarossi Pál. Molnár Ferencz Mágori Bálint. Nagy Ferencz szeszgyá-ros. Nagy Ferencz L. fia. Ifj. Nagy Bálint. Nagy Gábor t. főp. Nagy Lajos. Novák Sándor. Nagy Dénes. Pap Adolf. Pánczél Noé. Solim Miklós. Dr. Sinkovits Aurél (Ignác) Dr. Sinkovits Ötő. Dr. Szini Gyula. Dr. Szentpétery Bálint. Szan-osali Antal. Szabó Mózes. Szabó János mészáros. Dr. Szacsavay Gyula nevében Farkas Miklós. Szöcs Dániel őrnagy. Szöcs Bálint. Szöcs József v. polg. t. fp. Id. Szöcs János ker. Szöcs Károly ker. Szöcs Mózes ker. Sáska Antal. Szentkocs Jenő. Id. Tóth István. Ifj. Tóth István. Tóth Jó-zsef szeszgyáros. Tóth Lajos. Török Bálint. Török István. Török Sándor. Turóczi Mózes. Vajna Dé-nes. Vajna Gáspár. Várnai Sándor. Welnreiter György. Welnreiter János. Wertán Béni. Wertán István. Wertán Wenzel. Zayzon László. Zalavári Béla. Benkő Gyula pt. Szabó Dénes szt. Ifj. Ku-pán József o. p. Turóczi László o. p. Kiss Károly ellenőr. Szabó Géza o. p. Csizsár Dénes o. p. Csi-szár Pál s t. Benkő Lajos o. p. Benkő Pál r. f. t. Nagy Gyula. Györfi Lajos zászlótartó a kézdí-vásárhelyi ip. ifj. nevében. Szabó Bíró György a kézdí-Vásárhelyi tüzeltő-egylet leg. nevében. Vajna Károly titkár.

Igen sajnáljuk, hogy a szegbeveréshez csatolt jelmondatokat, — melyek között nem egy igazán talpraesett ötlet volt, — nem közheljük, de lapunk szük tere nem engedi meg, hogy ezeknek felsorolására kiterjeszkedjünk. Meg kell azonban említenünk azon lelkesült éljenést, mely akkor hangzott fel, midőn Kovács Dániel főparancsnok kijelentette, hogy a zászlóanya jelen ünnepély emlékére a tüzeltő-egyesületnél 200 ft alapítványt tesz. Egygyel több ok, hogy az egyesület a zászló-anya nemes bőkezűségét aldjá. A szegek beverése után Bartók Károly polgármester lelkes szavak kíséretében adta át a zászlót a főparancsnoknak, ki azt átvevén meghatott szavakban mondott kö-szönetet a zászlóanyának, koszos leányoknak s az egyesület tagjainak. Azután ismét felhangzott a „Rákóczy induló“ s az egyesület az új zászló alatt eldeffilírozott a zászlóanya előtt. Végre a zászló elhelyeztetett a főparancsnoknál s ezzel az ünnep-ség végét ért.

Diszbebéd.

Délután 2 órakor ebédre gyűlt össze az ün-neplő közönség az Unió-kerti szinkörben, hol a zászlóanyán és koszos leányokon kívül még szép számú női közönség is jelent meg. Abban a nagy faalkotmányban, melyben rendes viszonyok között Thalia papjai lakoznak, volt feltérítve négy óriás asztal mintegy 160 terítéssel. A helyek névre szoltak s így tapintatosan, de nem czélszerűen voltak beosztva. Mert például azon asztalhoz, hol az a sok csinos koszos leány ült alig jutott egy pár férfi ember s ezek közül is egy nő, mi végtelen sok irigységnek lett okozója. Az irigység pedig rontja az étvágyat. A második fogás után megindultak a pohárköszöntők. Először Pótsa főispán ur emelt poharat, ihletett hangon köszönt fel a királyt. Ősi szokás szerint a közönség állva hallgatta végig s a zenészek háromszoros tust ad-tak. Kovács Dániel József főherceget, a legelső

magyar tüzlőt élte. Potsa József főispánra Bartók Károly polgármester mondott fényes köszöntőt. Az erre következett riadó éjlenzés egy újabb bizonyítéka azon szeretetnek, melylyel főispánunk iránt e megye s városunk közönsége viseltetik. Hatalmas hatást keltett Kovács István lelkésznek a megye alispánjára, Tompa Miklós urra (ki az ünnepélyen nem jelenhetett meg) mondott felköszöntése. Zászlóanyáért dr. Balogh Vendel. Bartók Károly polgármesterért Vajna Károly, vendég tüzlőt-egyletekért Molnár Józsiás képvis., Kovács Dániel főparancsnokért Benedek János közjegyző sepsiszentgyörgyi tüzlőt főparancsnok, tetszettelő lelkészért Nagy Károly, kosorus leányokért Dobay János, kir. hivatalokért (Ponori S. elnökre) Molnár Józsiás, a kir. honvédségért Csibye Tamás, a kézdívásárhelyi nőkért Potsa főispán, a kézdívásárhelyi tüzlőt-egyletért Kelemen Lajos, Potsa József főispánért Kovács János földbírtokos, Kézdí-Vásárhely polgárságáért ifj. Czimbalmos Ferencz mondottak tiszteletet. Ezek voltak a hivatalos tisztelet, de ezzel a beszéd koránt sem ért véget. A hivatalos nyügből felszabadult szellem még csak ezután kezdett igazán röpködni s a kedélyes mulatság csak akkor ért véget, midőn jelentve lett, hogy a népmulatság kezdődik. Volt versenyfutás, kötélhúzás, de a sok ünnepély és dus ebédől ellustult testek nem nagy hajlandóságot mutattak versenyezni, azonban a műsor azon néhány pontja, mely megtartott, sok derűségnek lett okozója.

A bál.

Milyen volt az egész ünnepség, olyan volt a bál, minden ízében sikerült. Az ünnepi színpad, mely a bankett után hirtelen táncsteremmé alakították át, egy nagy és vidám közönséget fogadott magába s csak annyi volt a különbség, a bankett és bál között, hogy itt más elemek vették át a szerepet, t. i. a tűzvérű ifjúság. A bős szavú tisztelet helyét a könnyű véru bál csevegés váltotta fel s a kosorusleányok bájos serege bővön kárpótolhatta magát azért azok halgatásért, melyre a hosszú ebéd alatt volt kárhoztatva. A teljesen zsutolt táncsteremben a tánc nem egyébként volt, mint küzdelem a helyért. De hát mivel mostanában azt nevezik sikerült mulatságnak, ha annyian vannak, hogy mozogni nem lehet, ez a táncvígalmat fényesen sikerült. A mulatságnak különben hajnalban lett vége.

Bucsuzás.

Hétfőn reggel 8 órakor még egyszer összejöttek a helybeli egyesület és a küldöttek tagjai, még egyszer rázendítették a zenészek a Rákóczi, melynek hangjai mellett a vendégeket kikisérték a vasúti állomásra. Itt még egy utolsó kézszorítás s a vonat a vendégekkel elrobogott s ezzel az ünnepélynek vége lett.

* * *

A lefolyt ünnepségeken végig tekintve, kellemesen érintett mindenben az a példás rend, egyöntetű eljárás és mindenre kiterjedő figyelem, mely az ügyek intézésében nyilatkozott s mely méltó dícséretre szolgál a rendezőségnek. Nem tudjuk s nem is akarjuk osztályozni, hogy az egyesületből ki-kennyit tett, de az bizonyos, hogy minden egyes ember buzgón teljesítette kötelességét s ezért a rendező tisztviselői karnak elismeréssel kell adoznunk.

Kedves kötelességünk itt hálával emlékezni meg Potsa József főispán urról is, ki mint a háromszék megyei tüzlőt-szövetkezet nagyzéremű elnöke, az ország legelső tüzlőtjének nemes példáját követve, egész lélekkel csüng a tüzlőt-intézményen s példájával az ügy iránt való érdeklődést fokozta, a tüzlőt-egyesület jövő haladására jótékony befolyással volt. Ha a megye legfőbb tisztviselője viselheti azt az egyenruhát, bizonyára a kisebb uraknak sem fog derogni, ha a jó ügy szolgálatába lépnek. S ha ez a meggyőződés gyökeret ver, megyénkben a tüzlőt-intézmény nagyobb lendületet fog nyerni.

Lelkes főispánunk volt talán az egyetlen ember, ki az ünnepségek minden részén jelen volt, mindent megfigyelve, minden iránt érdeklődve s másokban is érdeklődést keltve s a közönség is látva mindezeket, a tisztelet és szeretet sok jeleivel tüntetett mellette. És erre kiváló alkalmat nyújtott a diszebed, hol a rámondott toasztok után mindannyiszor az éjlenzéseken a szeretet igaz hangjai nyilatkoznak. Tiszteletünk és hálánk a főispán ur iránt, ki megjelenésével városunk ünnepének fényét emelte s városunk iránt való meleg érdeklődésének újabb kifejezést adott.

0.

Különfelek.

— Honvédek visszaérkezése. Alig érkezett meg szombaton az a személyvonat, mely a tüzlőt vendégeket hozta magával, egy tehervonat robogott be a pályaudvarra. Ezen vonaton jöttek a mi honvédeink, kik 17 napi gyakorlat után visszatértek állomásukra. A hadfiak ugyancsak jó kedven valának, minden kupéban szolgált a nótá s a bakahumor imitt-amott hatalmason nyilatkozott. Összesen 500 honvéd érkezett, kik vasárnap leszereltek s hazatocsáttattak. Csak 200 főnyi legénység maradt vissza a laktanyában.

— Kossuth Lajos nagy hazánkfia születésének 91-ik évfordulóját, hazañas érzelmekkel ünnepelte meg a kézdívásárhelyi függetlenségi párt s vele az egész polgárság. Az ünnepélyt nagyon megzavarta az eső, hanem azért a program minden pontja — hahár rövidítve — betartatott. Volt kiállítás, a tüzlőt zenekar Isten áldd meg a magyart, zengette el a pinczon megpőrszép, mire Molnár Józsiás országgyűlési képviselő mondott hazañas szellemű beszédet. Ezután az ünnepelő közönség bankettre gyűlt Jancsó Dénes vendéglőjében, mely kedélyesen folyt le s a hajnali órákban ért véget.

— Halálozás. Kézdívásárhelyi id. Kupán Józsefné egy széles körben ismert és tisztelt urnő f. hó 17-én meghalt. Temetése 19-én ment végbe nagy részvét mellett. Halálát több előkelő polgári család siratja. Áldás és béke poraira!

— A kholera állása ismét javult. A legutóbbi kimutatás szerint az egész ország területén csupán 4 községben fordult elő gyanús megbetegedés.

— Gyilkosság. E hó 18-án nagy cséplő-kalácsa volt Peseléken, mely alkalommal az ott jelen volt László Ferencz és László János testvérek három zsák miatt összeshalálkoztak id. Donáth Józseffel. Este vacsora után a két László testvér bepálinkázva, a mitsem sejtő id. Donáth Józsefet meglesve az uton megtámadták s ott követ és faviállal úgy elverték, hogy másnap délelben meghalt. Tettesek tettöket a helyszínére kiszállott vizsgáló bíróság előtt beismerték s most a kézdívásárhelyi kir. törvényszék fogházában várják méltó büntetésöket.

— A szemerei posta-rablógyilkosok egyike, Tanczos Estók Mihály bűntügyében a k-vásárhelyi kir. törvényszék szept. hó 16-án tartotta meg a végtárgyalást. A bíróságot Szancsali Antal, Gaál István és Máthé Albert kir. törvényszéki bírák képviselték. Dr. Akoncz törvényszéki jegyző, mint jegyző volt az előadó. Solim Miklós kir. ügyész életfogytiglani fegyházbüntetést kért a vádlottira. A tanukihallgatás világosan bebizonyította, hogy a rablógyilkosok egyike Tanczos Estók Mihály volt, a kit hosszas puhatolás után sikerült Bukarestben kinyomozni és a konzulátus utján kézrekeríteni. A tanuk közül különösen Kotsis Albertné sepsi-szentgyörgyi lakos és Szabó Albert kálnoki lakos vallomásai bizonyították be, hogy Tanczos Estók Mihály és társai a már 10 évre elítelt Tanczos Tódor János és Sofron András követék el a rablógyilkosságot, erre felbujtva az időközben elhalt bünszerzők által. Az érdekes végtárgyalás rendén Tanczos Estók Mihály következetesen tagadott, annyira, hogy maga a tagadás bebizonyította bűnösségét. A törvényszék a bűnöst életfogytiglani tartó fegyházra ítélte.

— Deák mulatság. Baróthon, 1893. szeptember hó 23-án a városháza nagytermében a brassói cs. és kir. 82-ik seregred katona-zenekar közreműködésével tartandó hangversenyyel egybekötött deák-mulatság lesz. Műsor: 1. Rákóczi induló, előadja a katona zenekar. 2. Fohász, Hoós J.-tól, éneklők: Botos Irma, Végli Anna, Kamenitzky Etel, Tschurl Ida, Tschurl Mathild és Dobay Anna kisasszonyok; Antal József, Dobay István, Dobay Sándor, Ince Ferencz, Pál János, Reck Ottó és Vodrácsa Venczel a katona-zenekar kíséretével. 3. Felolvasás, tartja Pál János. 4. Bucsu-dal, a „Säckirgeni trombitás” című dalműből; éneklők Antal József; hegedűn kíséri Dolay Sándor és Dobay István. 5. Vonós quartette, előadják: Dobay Sándor, Dobay István és a katona zenekar két tagja. 7. Nép-dalok, éneklők a vegyes dalkar a

katona zenekar kíséretével. 8. Monolog, tartja Antal József. 9. Bécsi zene, előadja a katona zenekar. 10. Táncvígalmat kivilágos viradttig! Hely-árak: I. rendű ülőhely 1 frt. II. rendű 70 kr. III. rendű 50 kr. Állóhely 40 kr. A tiszta jövedelem a baróthi tüzlőt-egylet javára fordittatik. Kezdeté este pont 7 órakor.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara 1893. évi szeptember hó 22-én (pénteken) délután 3 órakor saját helyiségében ülést tart a következő tárgysorozattal: I. Elnöki közlések. II. (1978, 2078, 2202.) A nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszter ur leiratai a kamara 1892. évi jelentése tárgyában III. (1932, 2123, 2273.) Ugyanazon miniszter urnak, mint az ezredéves kiállítás országos bizottság elnökének leiratai az 1896 diki kiállítás tárgyában. IV. (1923.) Ugyanazon miniszter ur leirata Erdős-szentgyörgyi községnak országos vásárok engedélyezése iránti kérvénye tárgyában. (A kereskedelmi és iparosok társaságának véleményével.) V. (1979.) Ugyanazon miniszter ur leirata véleményadás iránt az 50 kilogrammos súlyegység tárgyában; kapcsolatban a győri és kassai kamarák hasonló tárgyu átirataival. VI. (2260.) Ugyanazon miniszter ur leirata véleményadás iránt a mértékhiitelesítés újraszervezését célzó törvényjavaslat tárgyában. (A kereskedelmi és iparosok társaságának véleményével.) VII. (1968.) Ugyanazon miniszter ur leirata véleményadás iránt a keréktálcázás szabályszerű megállapítása tárgyában. VIII. (2251.) Ugyanazon miniszter ur válasza a kamara fölterjesztésére a konzuli nővendékeknek a hazai kamarákhoz leendő beosztása tárgyában. IX. (2175.) A háromszék megyei iparfejlesztő bizottság elnökségének átirata a bizottság működésének támogatása iránt. X. (1960.) Háromszék vármegye alispánjának átirata a székelői vasúthálózat tárgyában. XI. (2072.) Több gyermek-békási lakos megkeresése az ottani posta közlekedés hiányának orvoslása tárgyában. (A kereskedelmi osztály véleményével.) XII. (2195.) Az 1894 diki lyoni nemzetközi kiállítás elnökségének megkeresése a kiállítás ügyének fölkarolása tárgyában. XIII. A kamara 1894-ik évi költség-előirányzatának megállapítása. XIV. (2081.) Tiktár jelentése a harmadik országos ipar-estületi gyűlésnek s a kamarai tiktárak értékelésének lefolyásáról. XV. Jelentés a kamara irodájának ügyforgalmáról.

— A kézdívásárhelyi önkéntes tüzlőt-egyesület f. hó 17-én tartott zászlószentelése alkalmával folytatolag a következő egyletek és egylenek küldöttek a tüzlőt-egylet parancsnoksága kezéhez szíves adományokat: Nagy Ferencz és Csizsár Sára 200 frt, Nagy Dénesné Sebesi Róza 10 frt, Szabó Mózesné Sebesi Ilona 10 frt, Bartók Károly 10 frt, Kézdívásárhelyi ev. ref. egyház 10 frt, Özv. Csizsár Pálné Sebesi Sára 25 frt, Alberti Albert 5 frt, dr. Sinkovics Ignác 5 frt, Kovács Károly kereskedő 5 frt, Kolönte Mózes 5 frt, Szabó Dénes gaz. tan. 5 frt, Csizsár Imre szeszgyáros 5 frt, Solim Miklós kir. ügyész 5 frt, Szabó János mészáros 5 frt, ifj. Kupán József kereskedő 5 frt, Nagy Lajos Lázár fia 5 frt, Nagy Ferencz L. fia 5 frt, Kiss Lajos telek. vezető 5 frt, Brassói tüzlőt-egyesület 5 frt, Csizsár Pál kereskedő 5 frt, Szöcs Bálint mészáros 5 frt, id. Jancsó Mózes 5 frt, Szabó Mózes szeszgyáros 5 frt, Hajdó Ödön ál. orvos 5 frt, id. Kovács István 5 frt, Rézművestársulat 5 frt, Cseh Gyula szolgabíró 5 frt, Seltenhoffen Frigyes Sopron 5 frt, ifj. Jakab István 5 frt, Welureiter György 5 frt, Várnai Sándor 5 frt, Kézdívásárhelyi szabótársulat 5 frt, Török Sándor szeszgyáros 6 frt, Dobál Lajos kereskedő (1 arany) 5 frt 80 kr, Kreniczky Károly (1 arany) 5 frt 70 kr, Molnár Ferencz 3 frt, ifj. Kovács Bálint postafőnök 3 frt, Gál István kir. törv. bíró 3 frt, Török István 3 frt, Balázs Károly ál. orvos 3 frt, Feil Ede 2 frt, Benkő Pál r. k. esperes 1 frt, Harminez kosorusleány alapítványa 35 frt, ifj. Mágori Bálint szígyártó 3 frt, Fejér Károly j. bíró 5 frt, Barthos Károly ügyvéd 5 frt, Jancsó Gyula kereskedő 5 frt, Kézdívásárhelyi mészáros-társulat 10 frt, Máthé Albert törv. bíró 3 frt, Pánczél Noé 3 frt, Kovács Lajos aljbíró 2 frt 50 kr, Barcsa Miklós 2 frt 50 kr, Özv. Hankó Lászlóné urnő 2 frt, Elekes Béla törv. bíró 5 frt, Kókosi K. ügyvéd 5 frt. Az estélyi alkalmával felülfizettek: Potsa József főispán ur 5 frt 20 kr, Szöcs Mózes kereskedő 5 frt, Dénes Lajos kir. közjegyző 5 frt, dr. Szini Gyula 5 frt, Tóth József szeszgyáros 5 frt, Molnár Józsiás orsz. képviselő 5 frt, X. X. Gy. 2 frt 20 kr, Száva Jakab 1 frt, Demény Géza 20 kr, Barabás J. k. a. 20 kr, Lipták Kelemen 20 kr, Nagy János (Bálinté) 20 kr, Deák András 20 kr, Zárug János 20 kr, Alberti Albert 20 kr, Zsigmond Gergely 20 kr, Vajda Zsiga főhadnagy 20 kr, X. Y. 20 kr, Hamar Zoltán 20 kr, Csizsár Pálné 20 kr, N. N. 20 kr, Főhadnagy 20 kr, Hadnagy Vincze 20 kr, Vertául István 20 kr. Jegyekből befolyt 184 frt 70 kr.

— József főherceg és a Nagy Lexikon. A Pallas Nagy Lexikonának a napokban megjelenő IV. kötete József főherceget is írói számába sorolja. A főherceg ugyanis, kizárólag a Pallas Nagy Lexikona számára megírta a cigány nyelv czikket, a cigány nyelvnek gramatikáját, s hozzácsatolta a magyar-cigány nyelv bő szótárát. E nagybecsű tanulmányt a Lexikon IV. kötete külön mellékletképpen közli, kapcsolatban a cigányok etnografiai leírásával, a cigányok ős költészete és zenéje több, addig sehol meg nem jelent vázlatának bemutatásával. A negyedfél ivre terjedő közleményt három képmelléklet illusztrálja, melyek egyike a cigányok bevándorlását s elterjedését Európában föltűntető térkép, a másik kettő pedig „Cigány varázslás” cím alatt igen érdekes csoportosításban bemutatja a cigányok különféle talizmánjait, amuleteit s egyéb bűvös jeleit és varázseszközeit. — József főhercegnek e tudományos szempontból is becses közreműködése a Nagy Lexikon létrejöttében a műre nézve oly kitüntetés, a mely, míg egyrészt nagyban emeli a kötet becsét és érdekességét, halára kötelezi egyúttal a nagy közönséget is.

— Utazás a föld központja felé. Björnstjerna hírneves norvég tudós oly biztos adatok birtokába jutott, melyek Verne Gyula „Utazás a föld közepébe” című regényét valószínűvé teszik, ha nem is végig, de legalább az izlandi Hekla nevű vulkán kraterébe való leszállást. Björnstjerna a helyszínen tanulmányokat tett és arra a meglepő eredményre jutott, hogy legalább kétezer méternyire lehet szállani a föld belsejébe, számításainál egy pisztoly dörrenésének visszhangját vette alapul. Grosseemann nevű szolgáját is rábírta már, hogy ez útjára kísérelje el őt, mely összesen ötnapot fog igénybe venni. Hegymászó botokkal, kötélfűzőkkel, villamos lámpákkal és a szükséges tudományos eszközökkel indulnak utra a vulkán belsejébe. Élelmi szerül az öt napra nem visznek egyebet mint kétszer sültet és valódi Esterházy Cognacot, mint oly szert, mely egyaránt táplál és oltja a szomjúságot. A kráter nyílásánál egy négyezer méter hosszú erős zsineg lesz egy könnyen mozgó hengeren feclsavarva, melynek egyik végét magukkal viszik a mélybe s mely a merész utasokat vissza vezéreli a tűzhányó hegy sötét krateréből a föld felszínére.

Háromszékvármegye alispánjától.

Szám 12699.

1893.

Árlejtési hirdetmény.

A nyén-bodza-krásznai hadászati fontos-ságu megyei közút 46—47 kilométer szakasza között építendő kettős utkaparó háznak, 1190 frt 46 kr összeggel leendő felépítésére 1893. évi szeptember hó 22-ik napjának d. u. 3 órájára a vármegyei jegyzői hivatali helyiségében tartandó, zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhirrre, hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlatokat, a tárgyalási nap déli 11 óráig a megyei pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn túl ajánlatok nem fogadtnak el. Az ajánlatokban világosan kijelölendő, az egységi árból leengedő százalék számával és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsételve nyújtandók be, az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek öt szöztollija, mint bánatpénz csatolandó.

A feltételek az árelemzés, árjegyzék és műszaki leírással együtt a jegyzői irodában, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők

S.-Szentgyörgyön, 1893. szept. 14-én.

Tompá Miklós

alispán.

Sz. 5505.—1893.

Árverezési hirdetmény.

K.-Martonos község tulajdonát képező, annak 40 sz. tljkvében 2756. hr. sz. Csere-

oldalon levő 14 hold 750 □öl erdős terület, valamint az ugyanazon tljkvben 2757. hr. sz. alatt 1 hold, 400 □öl területen levő legelő, a vármegye törvényhatósága által szabályszerűleg jóváhagyott és jogerőre emelkedett községi határozat folytán, nyílt árverésen eladandó lévén, az árverést f. évi október hó 3-án d. e. 10 órára a helyszínére ezennel kitűztem.

Részletes feltételek a községi előjáróságnál tudhatók meg.

Miről vásárolni akarok ezennel értesítenek.

K.-Vásárhely, 1893. szept. hó 7-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Máriaczei Gyomorcepek

hagyományok határát gőmör bajnoki, nékülöhetetlen és átlólanos ismeret
szól a gyomorcepek tünetei: diágyalanság, gőmör eregység, bűbös fehélet,
lelőtség, savanyu fehérlőtség, hasmunka, védeges nyálkaid-
lászás, sárgaság, undor és hányás, gőmörpírás, szűkülés,
tárgyos gyomorcepek bizonyított lejárásánál, a menyinyiből ez a gy-
omörbajnak a leggyakoribb előidézője, a gyomörbajnak a leggyakoribb
és hamorhódnak.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcepek**
évek óta kitűnően bizonyultak, a mit száz meg száz bizo-
nyosít, hogy az a leggyakoribb és leggyakoribb
együtt 40 kr. nagy hasznát hozza.

Máriaczei Gyomorcepek
Magyarországi források:

Török József gyomorcepára
Budapest, Király utca 12 sz.

A védeget és alárást tüzetesen tessék megér-
tint! Csak oly cseppek tessék elfogadni, melyeknek bur-
tózatán az a zang van rácszava a készítő aláírásával
(G. Brak) és egy csomagolást: "Valódiságát bizonyítom".

Dr. Brak
A **Máriaczei gyomorcepek** valódi kúpátok.

Kovács Ferencz gyógyszerárban Kézdi-Vásárhelyt.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1893. május hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1893. május hó 1-től.

A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Medgyes	(ind. érk.)		
Brassó (vendéglő)	regg. 4.20	este 7.43	d. u. 2.45	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	regg. 10.09	éjjel 12.47	
Botfalva	" 4.48	" 8.07		"	" 10.31	" 1.03	
Földvár	" 5.07	" 8.23		"	" 10.47	" 1.18	
Mogyorós	" 5.26	" 8.43		Tövis (vend., elágazás Arad felé	d. u. 12.28	" 2.49	
Apáca	" 5.42	" 8.57		"	" 1.08	" 3.47	este 8.27
Köpecz	" 6.02	" 9.16		Nagy-Enyed	(érk.)	" 4.07	
Ágostonfalva	" 6.09	" 9.22		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	" 1.35	" 4.40	" 8.53
Alsó-Rákos	" 6.26	" 9.38		"	" 2.21	" 4.52	
Homoród	" 6.55	" 10.02		Gyéres (elágazás Torda felé)	(ind.)	" 5.20	
Kacsa	" 7.12	" 10.15		"	(érk.)	" 5.26	
Bene	" 7.32	" 10.36		Kolozsvár (vendéglő)	" 3.18	regg. 6.52	" 11.01
Erked	" 7.52	" 10.51		"	(ind.)	" 7.40	
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	" 8.23	" 11.16		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	" 11.51	
"	" 8.46	" 11.27		"	(ind.)	" 11.04	d. u. 12.09
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	" 8.53	" 11.32	Budapest	(érk.)	regg. 6.35	este 8.40 regg. 7.25

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasút.

Kézdi-Vásárhely indul reggel 5.00 d. e. 9.38 d. u. 2.33	Brassó indul reggel 5.46 regg. 8.50 d. u. 3.10
Imecsfalva	" 5.13 " 9.55 " 2.50
Páva-Zabola	" 5.26 " 10.12 " 3.07
Kovácszna	" 5.46 " 10.34 " 3.39
Barátos	" 6.03 " 10.59 " 4.04
Nagy-Borosnyó	" 6.15 " 11.17 " 4.19
Eresztevény	" 6.32 " 11.35 " 4.37
Sepsi-Szentgyörgy	" 7.02 d. u. 12.10 " 5.17
Kilyén	" 7.10 " 12.20 " 5.27
Uzon	" 7.23 " 12.36 " 5.43
Kökös	" 7.33 " 12.49 " 5.56
Prázmár	" 7.48 " 1.11 " 6.18
Szász-Hermány	" 8.04 " 1.31 " 6.38
Brassó	érk. délelőtt 8.18 " 1.49 este 6.56

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.